

len i al Almindelighed trænger i meget høj Grad til væsentlige Forbedringer. Den Skole, vi nu have paa Landet, med 5—6 Timers Undervisning hver anden Dag, giver ikke Plads til megen Undervisning udover de allernødtørftigste Fag, og at kræve, at den ogsaa skulde give Undervisning i Landbrugsfag, vilde vistnok være at lægge for stærkt Beslag paa denne korte Undervisningstid til Opgaver, der ligge udenfor det allernødvendigste Skolevæsen.

Imidlertid ligger der jo i denne Paa-pegelsen af det ønskelige i at faa en saadan Undervisning knyttet til Almueskolen noget sundt og rigtigt, men det er noget, som de Herrer Godsejere og Forpagtere passende kunde tage op ude i Kommunerne, hvor de føre det store Ord saavel i Sogneraad som i Amsraad, og hvor de utvivlsomt vilde kunne øve nogen Indflydelse paa at forbedre det nuværende, i høj Grad utidssvarende Skolevæsen. Men deri ligger naturligvis ikke, at Regeringen ikke bør tage Sagen op. Tanken er sund og god, men den er sikkert umulig at realisere med den Folkeskole, vi have i dette Øjeblik. Saa længe vi ikke have faaet Hverdagsskolen indført, lader den Slags Undervisning sig vist ikke praktisere. Jeg beder imidlertid den højtærede Kultusminister, der jo personlig er kendt paa Landet og utvivlsomt kender Manglerne ved den bestaaende Almueskole, være med til at skaffe os den Reform af Folkeskolen, som vi saa længe have ventet paa, og som vistnok maa kunne gennemføres. Naar ogsaa Folk i de højere Kredse — uanset af hvilke Grunde det nu er, de stille disse Krav om udvidet Undervisning — sammen med os andre kræve Skolen forbedret, lad os saa se, om vi ikke kunne naa til at faa denne Sag løst.

Som et Skridt henimod Undervisning i Naturkundskab anbefales i Betænkningen Skolehaver. Jeg støtter gerne dette Ønske, fordi det er en meget god Tanke. Der findes paa Finanslovens § 21 et Beløb til Skolehaver, vistnok 2,200 Kr. Det er en Forening, der har taget denne Sag op, og den er i nogle Aar bleven støttet af Staten. Jeg anbefaler denne Bevilling og henstiller til Overvejelse, om det ikke var praktisk at udvide denne Virksomhed, idet det vistnok af flere forskellige Grunde er i høj Grad gavnligt at give Børnene Adgang til at øve sig og sprede Tankerne ved Havearbejde.

Den samme Betænkning indeholder forskellige andre Henstillinger. Jeg vil

blot understrege, at Udvalget nu ogsaa er naaet til under visse Forhold at anbefale Fællesdrift af Huslodder i Landbruget. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men jeg nævner det, fordi det i dette Tilfælde er fra Folk, der selv drive Landbrug, at denne Tanke nu kommer frem. Socialdemokraterne have gentagne Gange talt om saadan Fællesdrift, men ere bleve afviste med Talemaader om, at det havde vi ingen Forstand paa eller noget i den Retning, og saa sent som i forrige Rigsdagssamling havde vi Spørgsmaalet fremme under Behandlingen af Loven om Husmandsbrug, uden at det lykkedes at komme til Samstemmighed med de øvrige Grupper om at søge dette Spørgsmaal praktiseret i Livet. Nu er det kongelige danske Landhusholdningsselskabs Udvalg selv kommet med Ideen om at støtte Bestræbelserne for Fællesdrift i Landbruget under visse Forhold, og jeg kan kun glæde mig over, at den Tanke, som vi have fremsat for Aar tilbage, nu vinder Tilslutning i saa ansete Kredse.

I øvrigt indeholder Betænkningen mange andre Ting, for øvrigt ogsaa umulige Ting, f. Eks. den stærke Omsorg, der lægges for Dagen for ogsaa at fremme Indførsel af Arbejdskraft fra Udlandet. Jeg nævner det blot som en Kuriositet, at et Udvalg, der har den Opgave at tilvejebringe Arbejdskraft for det danske Landbrug, blandt Foranstaltninger, af hvilke forskellige ere ret fornuftige, ogsaa kommer ind paa, hvad der kan gøres for at fremme Indførsel af udenlandsk Arbejdskraft.

Jeg henvender mig dernæst med nogle faa Ord til den højtærede Justitsminister, navnlig ud fra den Betragtning, at dette Ministerium selv har udtalt, at dets Opgave fornemmelig var at rense ud paa de Steder, hvor Administration og Embedsførelse ikke vare saadan, som de skulde være. Jeg har tidligere omtalt Forholdene paa vore Retskontorer og vil gerne paa ny, navnlig overfor den nye Regering, henlede Opmærksomheden paa det ganske utilbørlige Forhold, der bestaar ved Retsbetjentfuldmægtigenes Sammenblanding af Embedsførelse og privat Sagførervirksomhed. Den forrige Justitsminister forelagde, efter at Sagen havde været omtalt her under en Finanslovbehandling, et Forslag sigtende til at afskaffe dette Forhold, og jeg forventer, at den nuværende Justitsminister ligeledes vil interessere sig for denne Tanke og søge det samme eller et andet Forslag forelagt, saa at den Sam-